

Forfatter: Gade, Niels Wilhelm

Titel: BREV TIL: Stæger, Laura Mathilde Margrethe FRA: Gade, Niels Wilhelm (1876-08-13)

Citation: Gade, Niels Wilhelm: "BREV TIL: Stæger, Laura Mathilde Margrethe FRA: Gade, Niels Wilhelm (1876-08-13)", i *Niels W. Gade - Optegnelser og Breve*, Gyldendalske Boghandels Forlag (F. Hegel & Søn), s. 238. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001988775-000-shoot-L0019887750000091.pdf> (tilgået 24. juni 2024)

Anvendt udgave: Niels W. Gade - Optegnelser og Breve

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Londonden 13 August 1876.

Søndagformiddag.

Naa, saa rullede jeg da til Birmingham sidste Fredag d. 11te — det er c. 25 danske Miil i 3 Timer, dog er det ikke af de rigtig hurtige Tog. Veien er ret net, uden at være videre interessant, hist en lille By med sit Kirkespir, en Gruppe Træer, grønne og gule Marker o. s. v. — det morsomste er de mange Tunneller og meget lange. — Kl. henad 1 var jeg ved den næstsidste Station; her saae jeg en pæn halvgammel Mand kigge ind i Coupéerne. — Naa, der har vi Mr. Peyton, tænkte jeg — og rigtig, s. 239 han saae lidt paa mig, lukkede op og kom ind, hilste og satte et spørgende Ansigt op. — Jeg: Mr. Peyton? Han: Yes Sir, Prof. Gade? — Jeg: Yes Sir! — O, I am very glad to see you, Sir! — og nu gik det videre baade med Talen og Toget. Efter 10 Minutters Forløb var vi i Birmingham (henimod 400,000 Indb.), en Fabrikby for Metalvarer, slet ikke noget at see efter i Byen. Vi kjørte hen i et Clublocale, for at jeg kunde vadske mig; der toges en Luncheon — Mr. Peyton er 52 Aar, en ret gemytlig Mand. Saa førte han mig hen til Townhall, hvor Festival skal holdes, for at vise mig Locallet. Det er en pragtfuld, decoreret Sal, omtrent en halv Gang saa stor som Casinos store Sal, men samme Façon, med en stor Balcon i Baggrunden; den har ingen Sidegallerier, den rummer 2500 Tilhørere og skal være yderst gunstig for Musik. — Orchester og Chor er placerede foran et meget stort Orgel. Nu maa Du tænke Dig denne Plads for Choret stigende meget stærkt opad, saaledes at Dirigenten kan see hvert eneste Menneskes Ansigt baade i Orchester og Chor. Det saae ganske morsomt ud fra Dirigentpulten at see Tenorpladsen høit oppe under Loftet: det er forresten godt arrangeret, thi Choret er over Orchestrets Hoveder. — Mr. Peyton spurgte mig, hvad jeg syntes om Locallet. Meget smukt, svarede jeg, vi have i Kjøbenhavn et lignende, noget mindre. Nu holdt hans Vogn for Døren, og vi kjørte til hans Hjem Southfield, udenfor Byen, omtrent som Frederiksberg. Atter et deiligt og elegant indrettets. 240 Huus, med Have og Udsigt over Marker og Høider. — Jeg har et Værelse, som er Mahogny, kan Du tro, — 34 Bredgade* — nei, det gaar saagu' ikke an mere, — vi maa søge at faa Loftet iveiret. — Vi dinerede Kl. 5½ og kjørte saa hen i Chorprøven, Mrs. Peyton og hendes Søstre, Peytons gamle Moder og endee Herr. Ellers var der ingen tilstede ved Prøverne. Prøvelocallet er ligesom det andet Locale, stigende iveiret, saa de øverste Bænke er oppe under Loftet. Da jeg traadte ind, blev jeg modtaget med en Salve, som var meget varm. Nu ventedes lidt og derpaa sagde Peyton et Par Ord om mig til Orchestret (400 Personer), derpaa klappedes der igjen meget begejstret. Vi begyndte med „Zion“. Ja, de synger rigtignok udmærket vel, Sopranerne sætter i med en Dristighed og Virtuositet som er fortræffelig. — Jeg gjorde et Par Bemærkninger hist og her, og med den største Adræthed blev de opfattede og gjengivet. Ja, det var rigtig morsomt og tog sig fortræffeligt ud; jeg kunde ønske Jer høre „Zion“ sunget saaledes af et stort Chor, det klinger godt nok. Efter alle 3 Nummere af „Zion“ klappede Choret med Begeistring. Jeg hilste og klappede deres Chormester paa Skulderen, hvilket morede dem meget. Derpaa sagde jeg: „Det er første Gang, jeg liar Leilighed til at høre Choret i Birmingham; jeg vil sige dem, — jeg er overordentlig glad over at høre mit ny Værk „Zion“ udført paa en saa fortræffelig Maade. Jeg er dansk ogs. 241 udtrykker mig kun daarligt paa engelsk, dog de vil forstaa: at jeg takker dem meget for den Fornøielse, det har været mig at høre dem synge.“ Naa, nu igjen et stort Halløj! Saa kom da „Korsfarerne“. Det forbausede mig endnu mere, ved den smukke Opfattelse og Nuancering, i det 1ste Chor, i Sirenesangen, Pilgrimssangen o. s. v. det Hele. Efter hvert Nummer Applaus. Mr. Peyton var meget glad, da han saae min Fornøielse og hele Prøven (8—10) var animeret, som Du veed, naar jeg er i godt Lune, — men en Hede var der, som var gyselig. — — — Igaar Morges (Lørdag) tog jeg fra Birmingham Kl. 11¼ og kom til London henimod Kl. 3. Det havde været en meget morsom Tour. Allerede i Lørdags Morges stod det i Birminghams Hovedavis om Prøven den foregaaende Aften. See det indlagte udklippede. — Det er idag Søndagformiddag, alt Stilhed undtagen Kirkeklokkerne og Sangværket — som gaaer en Timestid — — — —